

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. D. i M. D.

przeciwko Gminie Miejskiej B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 marca 2008 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 21 listopada 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 października 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 maja 2007 r., stwierdzając, że powodowie pomimo wezwania nie uiszcili opłaty podstawowej należnej od apelacji (art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm., w związku z art. 2 ustawy nowelizującej z dnia 14 grudnia 2006 r. Dz. U. z 2007 r. Nr 21, poz. 123). Postanowienie to zostało doręczone powodom dnia 11 października 2007 r.

W dniu 17 października 2007 r. powodowie złożyli wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty podstawowej od apelacji, do którego dołączyli apelację i należną opłatę podstawową w kwocie 30 zł.

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zarówno wnioski o przywrócenie terminu, jak i apelację, stwierdzając, że wniosek o przywrócenie terminu jest niedopuszczalny, gdyż „kasacja powodów została już prawomocnie odrzucona w związku z czym nie zachodzi potrzeba uiszczenia należnego od niej wpisu, a tym samym przywracania terminu do jego uiszczenia” (art. 168 § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie powodowie zarzucili naruszenie art. 65 k.c. w związku z art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c. przez nieuwzględnienie celu, jaki zamierzali osiągnąć, kierując do Sądu pismo nazwane wnioskiem o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty podstawowej od apelacji. Podkreślili, że w piśmie tym wskazali przyczyny swojego zachowania i wyrazili wolę zmiany zaistniałej sytuacji, by ich apelacja została bez przeszkód rozpoznana. Sąd Apelacyjny natomiast treści odnośnego pisma nie rozważył. W konkluzji żalący wnosili o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnosząc apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 maja 2007 r., a następnie pismo nazwane wnioskiem o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty podstawowej od apelacji powodowie występowali w sprawie bez profesjonalnego pełnomocnika procesowego. Równocześnie z wspomnianym pismem wnieśli apelację od wyroku z dnia 10 maja 2007 r., uiszcili opłatę podstawową i wskazali przyczyny, dla których opłata ta nie została wcześniej uiszczona. Z treści pisma wynikało w sposób jednoznaczny, że powodowie dążą do poddania wyroku z dnia 10 maja 2007 r. kontroli instancyjnej Sądu Apelacyjnego i podejmują działania zmierzające do osiągnięcia tego celu.

Artykuł 130 § 1 zdanie drugie k.p.c. stanowi, że mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Z przepisu tego wynika dyrektywa rozpoznania pisma zgodnie z jego treścią, także wówczas gdy zostanie ono mylnie oznaczone lub dotknięte innymi oczywistymi niedokładnościami (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1997 r., III CKN 289/97, OSNC 1998, nr 5, poz. 90). Chodzi oczywiście o takie niedokładności, które nie wpływają na możliwość wywołania właściwych skutków pisma procesowego. Mogą one dotyczyć także treści pisma, gdy jest niewłaściwie zredagowana, ale w taki sposób, że choć nie odpowiada wymaganiom formalnym, pozwala na ustalenie treści tego pisma w drodze wykładni (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 1969 r., I PZ 71/68, OSNCP 1969, nr 9, poz. 163 i z dnia 14 stycznia 2005 r., III CZ 116/04, niepubl.).

Sąd Apelacyjny powinien zatem ustalić treść pisma powodów z dnia 17 października 2007 r. w drodze wykładni i rozpoznać je zgodnie z ustaloną w ten sposób treścią. Ponieważ apelacja powodów została postanowieniem z dnia 5 października 2007 r. odrzucona, skutki jej wniesienia uległy zniweczeniu. W tej sytuacji wniosek o przywrócenie uchybionego terminu do wniesienia opłaty od apelacji był niedopuszczalny, apelacja bowiem w sensie procesowym już nie istniała. Możliwe było natomiast przywrócenie terminu do wniesienia apelacji i tak należało odczytać zawarty w piśmie powodów wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty podstawowej od apelacji, zwłaszcza że powodowie dołączyli do wspomnianego pisma apelację.

Skoro Sąd Apelacyjny nie rozpoznał pisma załącznych zgodnie z jego rzeczywistą treścią, zażalenie powodów trzeba uznać za uzasadnione.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.